

Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin nazardan şiddetli kaçmasının sebebi veya hikmeti ne olabilir?

Resûl-ü Ekrem Aleyhissalâtu Vesselam buyurdular ki:

"Aşırı hayranlıkla bir şeye bakarken, şeytan ve insanın hased duygusu orada hazır bulunur."(1)

Üstad Hazretlerinin nazarlardan kaçınmasının **birinci sebebi**, kendi şahsını nazara vermeden Risale-i Nurlara teşvik etmek içindir. **Diğer bir sebebi** de Risale-i Nurların en kuvvetli unsuru olan ihlası muhafaza etmektir. Zira teveccühü nas, önemli bir ihlas düşmanıdır.

Başka bir sebebi de "*merdümgirizlik*" hastalığıdır. **Merdümgirizlik**, insanlardan sıkılma, kalabalıklardan hoşlanmnyıp yalnızlık isteme hâline denir. Öyle ki bu tarz nazarlar Üstad Hazretlerini hasta ediyordu. Bu sebeple mümkün mertebe nazarlardan, yani insanların ilgi ve teveccühünden kaçınmaya çalışıyordu.

Nazarların menfi tesirine şu hadislerde işaret ediyor:

"İbnu Abbâs (radiyallahu anhümâ) anlatıyor:

"Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Göz değmesi haktır. Eğer kaderi (delip) geçecek bir şey olsaydı, bu göz değmesi olurdu..."(2)

Dipnotlar:

(1) bk. El-Keci, Sünen.

(2) bk Müslim, Selam 42, (2188); Tirmizî, Tıbb 19, (2063),.